

Med Hensyn til det første Spørgsmaal, som Udvalget besvarede bekræftende, oplystes det, at det i de sidste Aar er fastslaaet praktisk talt overalt i Udlandet, at visse Arter af erhvervsmæssig Kørsel, nemlig den, der almindeligvis kaldes Rutekørsel, det vil sige Kørsel til Befordring mod Vederlag af flere af hinanden uafhængige Personer eller af Gods for saadanne ad visse forud bestemte Ruter, bør reguleres af det offentlige. Hovedsynspunktet er overalt det samme: at denne Trafik kan, naar den ordnes godt, byde Samfundet store Fordele, men hvis den foregaar uden nærmere Regulering og alene efter almindelige Konkurrencehensyn, kan den komme til at paaføre Samfundsøkonomien store Tab; derfor er det almindeligt Tilfældet, at der udkræves en særlig og til visse nærmere Vilkaar knyttet Tilladelse til at etablere saadan Rutekørsel. Ikke blot den egentlige Rutekørsel med Personomnibus bør gøres afhængig af saadan Tilladelse, men ogsaa den saakaldte Kaper-, Turist- og lignende Kørsel, som uden at være bundet til regelmæssige Ruter kan paaføre Rutebilkørselen en højst skadelig Konkurrence, bør betinges af en særlig Licens. Udvalget undersøgte endelig Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang Fragtmandskørsel bør reguleres derved, at man ogsaa til saadan Kørsel kræver en særlig Tilladelse, og man kom til det Resultat, at skønt en Del af Fragtmandskørselen, der ikke foregaar i egentlig Rute, i Virkeligheden byder de faste Ruter og Jernbanerne en Konkurrence, som Offentligheden kunde have Interesse i at regulere, og skønt en saadan Regulering ogsaa i vidt Omfang er anvendt i Udlandet, kan det dog efter Omstændighederne ikke anbefales foreløbig at gaa videre her i Landet end til at kræve Tilladelse til Kørsel i egentlige Fragtmands-Ruter, allerede af den Grund, at man her griber ind paa Omraader, som hidtil ikke har været underkastet regulerende eller begrænsende Bestemmelser. — Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvem der skal give Tilladelsen, endte Udvalget, som var inde paa at indføre en central regulerende Myndighed, med at overlade dette til de kommunale Myndigheder i Forening med Ministeriet for offentlige Arbejder, der skulde indhente Erklæring fra et foreslaet Nævn. — Angaaende Betingelserne for Tilladelsens Meddelelse var der indenfor Udvalget nogen Uenighed, idet et Mindretal holdt paa, at den kommunale Myndighed, der giver Tilladelsen, bør have en Adgang til med Ministeren for offentlige Arbejders Samtykke at paalægge en Afgift.

Det langt overvejende Flertal mente imidlertid ikke at kunne stille Forslag derom under Henviisning til, at Forslaget om en ændret Afgift af Motorkøretøjer bygger paa,